

lige bestemmelser herom i lovforslaget, da spørgsmålet som nævnt må antages at være uden stor praktisk betydning. I stedet vil fremgangsmåden kunne beskrives i den betænkning vedrørende lovforslaget, som Udvalget for Forretningsordenen afgiver.

2.2. Pålæg til bisidderen

I sit hørings svar anfører Rigsadvokaten endvidere:

»I bemærkningerne til lovudkastets § 22, stk. 3., 1. pkt., nævnes det, at denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i retsplejelovens § 745, stk. 1, hvorefter forsvareren ikke uden politiets samtykke må overlevere materiale til sigtede eller andre. Det fremgår derimod ikke af bemærkningerne til den resterende del af lovudkastets § 22, stk. 3, hvorvidt det er tilstræbt, at pålæg til en bisidder kan anvendes under andre betingelser end pålæg til en forsvarer efter retsplejelovens § 745, stk. 4.«

I bemærkningerne til lovforslagets § 22, stk. 3, der er citeret i pkt. 2.1. ovenfor, er der bl.a. anført:

»Bisidderen må ikke uden undersøgelseskommissionens samtykke udlevere (herunder i kopi) det materiale, som bisidderen har modtaget efter stk. 2, til sin klient. Bestemmelsen svarer til retsplejelovens § 745, stk. 1.

Bisidderen har derimod som udgangspunkt ret til at gøre klienten bekendt med indholdet af materialet, hvis bisidderen finder det relevant for varetagelsen af klientens tarv. Dette kan f.eks. ske på den måde, at klienten får adgang til at læse det relevante materiale på bisidderens kontor. Bisidderen vil endvidere kunne gøre sin klient bekendt med, hvad der er foregået under mødet i undersøgelseskommissionen eller i retten. Der kan dog være tilfælde, hvor det af hensyn til undersøgelsens gennemførelse er nødvendigt, at bisidderen – eventuelt midlertidigt – ikke gør klienten bekendt med de nævnte oplysninger. Det fastsættes derfor i bestemmelsen, at undersøgelseskommissionen kan give bisidderen et pålæg om ikke at gøre klienten bekendt med de nævnte oplysninger.«

I betænkning nr. 1315/1996 om undersøgelsesorganer er der som begrundelse for bestemmelsen anført følgende (side 82):

»Bisikkerne bør også have adgang til aktindsigt i det materiale, der indgår i undersøgelsen, og til at overvære møderne i kommissionen. Bisidderne bør ikke uden undersøgelses-

kommissionens samtykke udlevere kopi af det materiale, der indgår i undersøgelsen, til deres klienter, sml. herved retsplejelovens § 745, stk. 1. Bisidderne bør derimod som udgangspunkt have ret til at orientere deres klienter om indholdet af materialet, og om, hvad der er foregået under møder i kommissionen. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor hensynet til sagens opklaring gør det nødvendigt, at bisidderne ikke gør deres klienter bekendt med oplysningerne i det materiale, der indgår i sagen, eller med, hvad der er foregået under møder i kommissionen. Udvalget foreslår derfor, at der tilvejebringes udtrykkelig lovhjælp til, at undersøgelseskommissionen kan give bisidderne et pålæg om ikke at gøre deres klienter bekendt med de nævnte oplysninger.«

Som det fremgår, er det således alene hensynet til undersøgelsens gennemførelse, der kan begrunde et pålæg til bisidderne om ikke at gøre klienten bekendt med det materiale, der indgår i sagen, eller med, hvad der er foregået under møder i undersøgelseskommissionen eller i retten. Et pålæg til en forsvarer i en straffesag vedrørende materiale, forsvareren har modtaget fra politiet, kan i modsætning hertil også gives af hensyn til fremmede magter, statens sikkerhed og tredjemand, jf. § 745, stk. 4. Endvidere kan der af hensyn til fremmede magter, statens sikkerhed eller sagens opklaring gives forsvareren pålæg om ikke at give sigtede bekendt med, hvad der er passeret i et retsmøde, som sigtede har været udelukket fra at overvære, jf. retsplejelovens § 748, stk. 6, sammenholdt med stk. 5. Et forsvarerpålæg kan dog kun udstrækkes til det tidspunkt, hvor tiltalte har afgivet forklaring under domsforhandlingen, jf. retsplejelovens § 745, stk. 4, og § 748, stk. 6.

Lovforslaget bygger på den forudsætning, at en undersøgelse af forhold i den statslige forvaltning også kan finde sted, selv om undersøgelsen vedrører statens sikkerhed eller forholdet til fremmede magter. I bemærkningerne til lovforslagets § 32, stk. 2, hvorefter justitsministeren offentliggør undersøgelseskommissionens beretning, medmindre ganske særlige grunde taler imod det, anføres det således, at navnlig tungtvejende hensyn til statens sikkerhed eller til fremmede magter kan begrunde, at beretningen ikke offentliggøres.

Under hensyn hertil finder Justitsministeriet, at lovforslagets § 22, stk. 3, 2. og 3. pkt., bør ændres, således at pålæg til bisidderen kan be-